

**UCHWAŁA NR LXXII/1469/23
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 14 grudnia 2023 r.

w sprawie nadania ulicy położonej na terenie miasta Katowice nazwy "Wisławy Szymborskiej"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2023 r. poz. 571)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. 1. Nadać nazwę "Wisławy Szymborskiej" nowo powstałej ulicy, łączącej ulicę ul. Jaworową z rondem u zbiegu ulic: Spokojnej i Marcina Radockiego w dzielnicy Piotrowice.

2. Ulica, o której mowa w ust. 1, stanowi drogę wewnętrzną położoną na działkach: nr 72/1, 73/1 i 148/95 karta mapy 109 oraz nr 262/1, 262/2, 263/1, 263/3, 286/1, 287/1, 290/1, 294/1, 295/1, 299/1, 299/4 i 301/2 karta mapy 110 obręb Ligota będących własnością Miasta Katowice. Usytuowanie ulicy ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Biogram patronki stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr LXXII/1469/23
Rady Miasta Katowice
z dnia 14 grudnia 2023 r.

ul. WISŁAWY SZYMBORSKIEJ

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr LXXII/1469/23

Rady Miasta Katowice

z dnia 14 grudnia 2023 r.

Wisława Szymborska urodziła się 2 lipca 1923 roku na obszarze dworskim w Prowencie niedaleko Kórnik, w rodzinie Wincentego Szymborskiego i Anny Marii z d. Rottermund. Ojciec Wisławy był zarządcą dóbr hrabiego Zamoyskiego. Po przejściu ojca na emeryturę w 1924 roku rodzina przeniosła się do Torunia, a w 1929 roku do Krakowa. Tam Wisława w 1930 roku rozpoczęła naukę w szkole powszechnej, zaś w 1935 roku w gimnazjum sióstr urszulanek. Edukację przyszłej poetki przerwał wybuch II wojny światowej i dopiero w 1941 roku zdała maturę na tajnych kompletach. W czasie okupacji zatrudniła się na kolei, aby uniknąć deportacji do Niemiec.

Po wojnie, w 1945 roku, debiutowała wierszem pt. „Szukam słowa” na łamach „Walki”, dodatku do „Dziennika Polskiego”. W latach 1945-1948 studiowała filologię polską oraz socjologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1948-1954 była żoną Adama Włodka, poety, tłumacza oraz krytyka literackiego. Na początku lat 50. wstąpiła do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz została przyjęta do Związku Literatów Polskich. W 1953 roku objęła stanowisko kierownika działu poezji w tygodniku „Życie Literackie”, gdzie po śmierci Józefa Stalina ukazał się jej wiersz pt. „Ten dzień”. W tym samym roku, wraz z innymi literatami, podpisała rezolucję Związku Literatów Polskich popierającą wyrok śmierci dla trzech księży w sfingowanym procesie krakowskim. Z tygodnikiem, jak i z PZPR, związana była do 1966 roku.

W 1975 roku podpisała memoriał skierowany do Sejmu PRL, protestując przeciwko wprowadzeniu do konstytucji zapisu o kierowniczej roli partii i sojuszu ze Związkiem Radzieckim, za co została pozbawiona możliwości podróżowania. Kontynuując swoją działalność literacką i naukową, w 1978 roku podpisała deklarację założycielską Towarzystwa Kursów Naukowych podległych Komitetowi Obrony Robotników. Po ogłoszeniu stanu wojennego w 1981 roku całkowicie zerwała współpracę z „Życiem Literackim”, wiążąc się z krakowskim miesięcznikiem literackim „Pismo”, a od następnego roku także z „Tygodnikiem Powszechnym”. W 1988 roku była jedną z założycielek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, skupiającego twórców związanych z opozycją.

Wisława Szymborska opublikowała dwanaście tomów wierszy: *Dlatego żyjemy* (1952), *Pytania zadawanie sobie* (1954), *Wolanie do Yeti* (1957), *Sól* (1962), *Sto pociech* (1967), *Wszelki wypadek* (1972), *Wielka liczba* (1976), *Ludzie na moście* (1986), *Koniec i początek* (1993, 1996), *Chwila* (2002), *Dwukropek* (2005), *Tutaj* (2009). Pośmiertnie, w 2012 roku, ukazał się trzynasty, niedokończony tom *Wystarczy*. Za swoją pracę literacką otrzymała różne nagrody i wyróżnienia. Wśród najważniejszych wymienić należy: Nagrodę im. Zygmunta Kallenbacha (1990), Nagrodę Goethego (1991), Nagrodę Herdera (1995), a przede wszystkim literacką Nagrodę Nobla (1996) oraz nagrodę Nike (2006). W 1995 roku odebrała doktorat honoris causa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz została członkiem Polskiej Akademii Umiejętności. W 2001 roku przyjęła godność członka honorowego Amerykańskiej Akademii Sztuki i Literatury. Wśród znaczących nagród i odznaczeń przyznanych poetce wymienić należy Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974), Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Order Orła Białego (2011).

Wisława Szymborska zmarła 1 lutego 2012 roku, pochowana została w grobie rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Oprac. Sławomir Stanowski

Muzeum Historii Katowic